

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 13 stycznia 2011 r. G. K. wniosła o zasądzenie od pozwanego kwoty 9.605,60 złotych z odsetkami za okres od "dnia zajęcia" do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódka wyjaśniła, iż w dniu 27 września 2007 r. zawarła z pozwanym umowę kredytu mieszkaniowego. Spłata kredytu miała następować w miesięcznych ratach, w drodze potrącenia kwoty raty z jej rachunku bankowego - w związku z czym, powódka zobowiązała się wobec pozwanego do posiadania na tym rachunku, każdego dnia płatności, odpowiednich środków finansowych. Powódka oświadczyła, że przez cały okres trwania umowy kredytu terminowo spłacała raty kredytowe, każdorazowo wpłacając przed terminem płatności raty na swój rachunek kwotą stanowiącą równowartość raty kredytowej oraz prowizji za prowadzenie rachunku.

Powódka wskazała, że w dniu 12 października 2009 r. Komornik Sądowy wszczął przeciwko niej postępowanie egzekucyjne, w toku którego zajęto min. jej rachunek bankowy w pozwanym Banku. W dniu 21 stycznia 2010 r. Sąd Okręgowy w Płocku w sprawie o sygn. I C 1754/09 w trybie zabezpieczenia zawiesił prowadzone przeciwko powódce postępowanie egzekucyjne. W ślad za tym w dniu 25 stycznia 2010 r. również Komornik sporządził zawiadomienie o zawieszeniu postępowania egzekucyjnego, jednakże pozwanemu zostało ono doręczone dopiero na przełomie kwietnia/maja 2010 r.

W dniu 7 kwietnia 2010 r. powódka wpłaciła na swój rachunek bankowy kwotę 2.640 złotych, przeznaczoną na spłatę kolejnej raty kredytowej, wymagalnej w dniu 10 kwietnia 2010 r., oraz na prowizję za prowadzenie rachunku. W dniu 12 kwietnia 2010 r. strona powzięła jednak wiadomość, że ww. kwota została zajęta przez (...) w S., tytułem realizacji zajęcia komorniczego

Powódka podniosła, iż jej rachunek bankowy był rachunkiem prywatnym, zatem miał do niego zastosowanie przepis art. 54 ustawy- z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe, który stanowi, iż znajdujące się na takim rachunku środki finansowe są wolne od zajęcia do wysokości trzykrotnego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia. W tym stanie rzeczy, w dniach 12 kwietnia 2010 r. i 13 kwietnia 2010 r. złożyła w (...) w P. pięć reklamacji, żądając wyjaśnienia podstawy zajęcia, a dnia 14 kwietnia 2010 r., następnie otrzymała z Banku informację, z której wynikało, że w spłacie kredytu mieszkaniowego nastąpiła niedopłata w wysokości 2.617,30 zł, za którą została obciążona odsetkami z tytułu nieterminowej spłaty w wysokości 289,48 zł.

W dniu 16 kwietnia 2010 r. powódka złożyła skargę do Komisji Nadzoru Finansowego, a odpis tej skargi, wraz z kopią zawiadomienia Komornika Sądowego o zawieszeniu egzekucji przesłała do (...) w P.. Pismem z dnia 22 kwietnia 2010 r., (...) SA. w S. poinformował stronę, iż zajęcie środków finansowych na jej rachunku bankowym nastąpiło tytułem realizacji postanowienia w sprawie Km 957/09, po wykorzystaniu przez nią kwoty wolnej od zajęć. Bank przyjął bowiem wykładnię art. 54 Prawa bankowego, zgodnie z którą od daty dokonania zajęcia sumował wszystkie dyspozycje obciążeniowe, aż do osiągnięcia przez nie wielkości równej kwocie wolnej od zajęć.

Ostatecznie powódka wyjaśniła, iż dochodzona przez nią pozwem kwota 9.605,90 złotych stanowi równowartość szkody, jaką poniosła na skutek, jej zdaniem, niezgodnych z prawem bankowym działań pozwanego. Na dochodzona kwotę tę składały się:

- kwota 2.647,89 złotych - stanowiąca równowartość zajętej raty kredytu za kwiecień 2010 r.,
- kwota 16,50 złotych - stanowiąca równowartość zajętej kwoty prowizji za kwiecień 2010 r.,
- kwota 41,67 złotych - opłata za monit,

-kwota 5,13 złotych - "obciążenie wynikające z pisma pozwanego z dnia 12/05/2010 r.",

- kwota 672,06 złotych - odsetki karne za zwłokę na dzień 11 maja 2010 r., -kwota 72,39 złotych - odsetki ustawowe za zwłokę na dzień 11 maja 2010 r.,
- kwota 150 złotych - opłata za otwarcie rachunku technicznego,
- kwota 6.000 złotych - opłata za usługi pełnomocnika powódki.

W odpowiedzi na pozew z dnia 21 lutego 2011 r. Bank (...) SA. z siedzibą w W. oświadczył, iż powództwa nie uznaje i wnosi o jego oddalenie.

Bank wskazał, iż pozwany wykonał zajęcie komornicze dopiero po wykorzystaniu przez powódkę kwoty wolnej od zajęcia, tj. skumulowaniu kwoty równej wysokości trzymiesięcznego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród, która stanowiła sumę księgowanych na rachunek wpłat, skorzystanie zaś z kwoty wolnej od zajęcia ma charakter jednorazowy i nieodnawialny, co oznacza, że po jej wykorzystaniu zajęciu podlega każda kwota wpłacona na zajęty rachunek.

Na rozprawie w dniu 15 marca 2011 r. powódka, oświadczyła, że popiera powództwo

- z tym, że ogranicza je do kwoty 3.605,60 złotych.

Postanowieniem częściowym z dnia 23 kwietnia 2012 r., Sąd umorzył postępowanie co do żądania zasądzenia kwoty 6.000 złotych z ustawowymi odsetkami oraz co do żądania zasądzenia odsetek od pozostałej dochodzonej pozew kwoty 3.605,60 złotych, za okres do dnia 12 stycznia 2011 r., wobec skutecznego cofnięcia powództwa w tym zakresie.

Wyrokiem z dnia 7 sierpnia 2012 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy Mokotowa w Warszawie oddalił powództwo w całości i rozstrzygnął o kosztach postępowania.

Powyższy wyrok zapadł w oparciu o następujące ustalenia i rozważania:

W dniu 27 września 2007 r. G. K. i O. K., zawarły z (...) SA. umowę kredytu mieszkaniowego WŁASNY KĄT hipoteczny, spłacanego w ratach, na mocy którego Bank zobowiązał się postawić do dyspozycji kredyt w kwocie 500.000 złotych, przeznaczony za zakup lokalu mieszkalnego.

W § 13 Umowy strony ustaliły, że spłata zadłużenia Kredytobiorcy będzie następować w drodze potrącania przez Bank swoich wierzytelności z tytułu udzielonego kredytu z rachunku (...) nr (...), a kredytobiorca zobowiązał się do posiadania na ww. rachunku środków w wysokości umożliwiającej uregulowanie należności. Brak środków na rachunku przeznaczonym do spłaty skutkować miał niespłaceniem raty lub zadłużenia.

Zgodnie z § 15 Umowy, dokonywane przez Kredytobiorcę wpłaty miały być zaliczane na spłatę zadłużenia w następującej kolejności:

1. koszty Banku,
2. prowizje i opłaty,
3. odsetki od zadłużenia przeterminowanego,
4. odsetki zapadłe (zaległe),
5. zadłużenie przeterminowane z tytułu skapitalizowanych odsetek,
6. zadłużenie przeterminowane z tytułu kredytu,

7. odsetki bieżące,
8. zadłużenie z tytułu skapitalizowanych odsetek,
9. zadłużenie z tytułu kredytu.

Niespłacenie przez Kredytobiorcę części albo całości raty w terminie umownym powodowało, że należność z tytułu zaległej spłaty stawała się zadłużeniem przeterminowanym. Za każdy dzień kalendarzowy w okresie utrzymywania się zadłużenia przeterminowanego z tytułu kredytu (...) SA. pobierał odsetki według obowiązującej w tym okresie zmiennej stopy procentowej dla kredytów przeterminowanych i kredytów postawionych, po upływie okresu wypowiedzenia, w stan natychmiastowej wymagalności, nie będących przedmiotem postępowania ugodowego ("stopa procentowa dla kredytów

przeterminowanych"), ustalonej w uchwale Zarządu Banku, która nie mogła być jednak wyższa niż czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP.

Załącznikiem do umowy był m.in. Wyciąg z Taryfy prowizji i opłat bankowych w (...) S.A. obowiązującej od dnia 15 kwietnia 2007 r.

Początkowo wszystkie należności z tytułu umowy kredytu były regulowane przez G. K. ze środków znajdujących się na rachunku bankowym (...) nr (...).

Postanowieniem wydanym w dniu 16 czerwca 2009 r. w sprawie o sygn. akt: I Co 1526/09 Sąd Rejonowy w Płocku, nadał klauzulę wykonalności tytułowi egzekucyjnemu w postaci aktu notarialnego z dnia 3 lutego 2009 r., w zakresie całej należności objętej zawartym w nim oświadczeniem o poddaniu się egzekucji do kwoty 80.000 złotych, w stosunku do dłużników solidarnych - G. K. i V. K..

Na podstawie powstałego w ten sposób tytułu wykonawczego wierzyciel (...) Spółka z o.o. z siedzibą w K. wszczął przeciwko G. K. postępowanie egzekucyjne, które prowadzono pod sygn. Km 957/09 i w jego wyniku dokonano zajęcia rachunku bankowego powódki w Banku (...) S.A.

W dniu 24 sierpnia 2009 r. G. K. i V. K. złożyli w Sądzie Okręgowym w Płocku pozew przeciwko (...) Spółce z o.o. z siedzibą w K. o pozbawienie wykonalności opisanego wyżej tytułu wykonawczego, a sprawa prowadzona była pod sygn. IC 1754/09.

Pismem z dnia 12 października 2009 r., Komornik Sądowy w sprawie o sygn. Km 957/09, dokonał zajęcia rachunku bankowego G. K. w Banku (...) S.A. celem zaspokojenia należności, na którą składały się kwoty:

- 80.000 złotych - należność główna,
- 142 złote - koszty procesu,
- 1.800 złotych - koszty zastępstwa adwokackiego w egzekucji,
- 6.556,36 złotych - opłata egzekucyjna, oraz
- 158,25 złotych - wydatki egzekucyjne.

W dniu 15 stycznia 2010 r. G. K. i V. K. złożyli w Sądzie Okręgowym w Płocku wniosek o zabezpieczenie roszczenia poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego w sprawie o sygn. akt: Km 957/09, który został przez Sąd uwzględniony.

W ślad za postanowieniem o zabezpieczeniu Komornik Sądowy pismem z dnia 25 stycznia 2010 r. zawiadomił o zawieszeniu postępowania egzekucyjnego w ww. sprawie Bank

(...) S.A. - zaznaczając w nim jednocześnie, że zawieszenie to nie powoduje uchylenia dokonanych wcześniej czynności egzekucyjnych.

Wobec złożenia zażalenia przez wierzyciela Sąd Apelacyjny w Warszawie w dniu 6 maja 2010 r. wydał postanowienie, którym zaskarżone postanowienie Sądu Okręgowego w Płocku z dnia 21 stycznia 2010 r. o zabezpieczeniu zmienił w ten sposób, że wniosek oddalono.

W dniu 7 kwietnia 2010 r. G. K. wpłaciła na rachunek bankowy nr (...) kwotę 2.640 złotych z przeznaczeniem na spłatę raty kredytu mieszkaniowego należnej za miesiąc kwiecień 2010 r. oraz na spłatę prowizji za prowadzenie tego rachunku, wynoszącej wówczas 16,50 złotych miesięcznie. Po dokonaniu tej operacji saldo rachunku wynosiło +2.647,89 zł.

W dniu 8 kwietnia 2010 r. (...) S.A. Wydział (...) Zajęć Egzekucyjnych pobrał z ww. rachunku bankowego kwotę 2.647,89 złotych tytułem "realizacji zajęcia egzekucyjnego", a w dniu 15 kwietnia 2010 r. obciążył ten rachunek dodatkowo kwotą 20 złotych tytułem prowizji od zajęcia egzekucyjnego.

W okresie od dnia 15 października 2009 r. do dnia 6 kwietnia 2010 r. na rachunek bankowy nr (...) zostały dokonane wpłaty w łącznej wysokości 16.061 złotych, w tym: w dniu 2 listopada 2009 r. - 2.620 złotych, w dniu 30 listopada 2009 r. - 1.325 złotych, w dniu 7 grudnia 2009 r. - 1.320 złotych, w dniu 8 stycznia 2010 r. - 2.610 złotych, w dniu 29 stycznia 2010 r. - 2 x 2.618 złotych, w dniu 9 lutego 2010 r. - 150 złotych oraz w dniu 10 marca 2010 r. - 2.800 złotych.

Maksymalna kwota salda rachunku w okresie od dnia dokonania jego zajęcia przez Komornika Sądowego pismem z dnia 11 października 2009 r. do dnia realizacji zajęcia (8 kwietnia 2010 r.) wynosiła 5.236,72 złotych.

W dniu 12 kwietnia 2010 r. G. K. złożyła (...) S.A. Oddział w P. pisemną reklamację, a w kolejnym piśmie z dnia 12 kwietnia 2010 r., zażądała podania jej podstaw prawnych przekazania środków z jej rachunku bankowego do (...) S.A. Wydział (...) Zajęć Egzekucyjnych.

W dalszej korespondencji G. K. zażądała zamknięcia rachunku bankowego nr (...) oraz zwróciła się o podanie konta bankowego, na który będzie mogła spłacać dalsze miesięczne raty kredytu hipotecznego.

W dniu 14 kwietnia 2010 r. (...) S.A. Oddział w P. wystosował do O. K. pisemną informację o wysokości rat kredytu/pożyczki, w której treści wskazał, iż ostatnią spłatę na jej rachunku zaksięgował w dniu 10 marca 2010 r., zaś po zaksięgowaniu

tej spłaty wystąpiła niedopłata w wysokości 2.617,30 złotych, która to kwota stanowi obecnie "zadłużenie przeterminowane". Odsetki od nieterminowej spłaty naliczone do dnia 12 kwietnia 2010 r. łącznie wynoszą 289,48 złotych. Ponadto Bank poinformował, że aktualnie oprocentowanie dla kredytu spłacanego w terminie wynosi 5,32%, a dla kredytu przeterminowanego i kredytu postawionego, po upływie okresu wypowiedzenia, w stan natychmiastowej wymagalności - 20,00%.

Pismem z dnia 29 kwietnia 2010 r. Bank (...) S.A. Oddział w P. wskazał, iż do obsługi spłat zadłużenia Kredytobiorcy z tytułu kredytu i odsetek w § 13 Umowy kredytu mieszkaniowego WŁASNY KĄT hipoteczny został wskazany rachunek bankowy, zaś stosownie do treści § 32 Umowy, wszelkie zmiany jej postanowień wymagają zgody stron w formie pisemnej. Dlatego na podstawie wniosku powódki zostanie przygotowany Aneks do umowy kredytu, wskazujący nowy numer rachunku bankowego, z którego będą potrącane przez Bank jego wierzytelności, oraz nastąpi zamknięcie rachunku bankowego (...) nr (...). Bank zastrzegł również, iż ponieważ konieczność zmiany warunków umowy kredytu nie zachodzi po jego stronie, lecz jego wnioskodawcą jest klient, koniecznym będzie nadto poniesienie przez powódkę kosztów sporządzenia Aneksu, zgodnie z W. z Taryfy prowizji i opłat bankowych (...) S.A., stanowiącej Załącznik nr 2 do Umowy kredytu.

W tym czasie, zgodnie z treścią pkt. 13. Wyciągu Taryfy Prowizji i opłat bankowych (...) S.A Bank pobierał opłatę w wysokości 150 złotych i powódka uiściła opłatę w takiej wysokości.

W dniu 29 kwietnia 2010 r. powiadomiono powódkę, iż według stanu na dzień 27 kwietnia 2010 r. jej zaległe zobowiązanie z tytułu kredytu wynoszą 2.619,68 zł.

W dniu 10 maja 2010 r. G. K. i O. K. zawarły z (...) S.A. Aneks Nr (...) do umowy kredytu mieszkaniowego WŁASNY KĄT hipoteczny z dnia 27 września 2007 r., którego przedmiotem była zmiana rachunku do spłaty kredytu i odsetek. W art. 2 Aneksu strony ustaliły, iż spłata zadłużenia kredytobiorcy z tytułu kredytu i odsetek miała odtąd następować w drodze potrącania przez (...) S.A. z rachunku bankowego nr (...), na który kredytobiorca będzie dokonywał wpłat z tytułu udzielonego kredytu.

W serwisie internetowym i (...) w dniu 11 maja 2010 r. wskazał, iż saldo tego rachunku obejmuje min. niespłacone odsetki w kwocie 72,39 zł. W tym samym dniu G. K. wpłaciła na rachunek bankowy nr (...) kwotę

2.556,07 złotych tytułem raty kredytu należnej za miesiąc maj 2010 r. Kwota ta została przez pozwany Bank pobrana w całości i rozliczona następująco:

41,67 złotych - tytułem opłaty za wysłanie monitu, -2.509,37 złotych - tytułem spłaty odsetek,

- 5,13 złotych - tytułem spłaty raty.

W dniu 31 maja 2010 r. Bank (...) S.A. wystosował do G. K. pismo zatytułowane "Przypomnienie/monit", w którym poinformował ją, że na rachunku jej kredytu nr (...) stwierdzono powtórna, kolejną niedopłatę/brak spłaty należnych zobowiązań w łącznej kwocie 2.669,67 zł.

W dniach 10 czerwca 2010 r. i 10 lipca 2010 r. G. K. wpłaciła na rachunek bankowy nr (...) kolejne kwoty po 2.556,07 złotych - tytułem rat kredytowych odpowiednio za czerwiec 2010 r. i za lipiec 2010 r.

Obydwie te kwoty zostały pobrane przez Bank (...) S.A. w całości i rozliczone następująco:

a) z kwoty wpłaconej w czerwcu 2010 r.

- kwota 41,67 złotych - tytułem opłaty za wysłanie monitu,
- kwota 2.503,35 złotych - tytułem spłaty odsetek,
- kwota 11,05 złotych - tytułem spłaty raty;

b) z kwoty wpłaconej w lipcu 2010 r.

- kwota 15,64 złotych - tytułem spłaty odsetek, -kwota 1.732,58 złotych - tytułem spłaty odsetek,
- kwota 807,85 złotych - tytułem spłaty kapitału.

Pismem z dnia 14 lipca 2010 r. Bank (...) S.A. przedstawił G. K. harmonogram spłat rat kredytu objętego umową Nr (...) na kolejne trzy miesiące. Zgodnie z jego treścią miały one wynosić po 2.506,95 złotych każda z nich. Jednocześnie Bank poinformował, że po zaksięgowaniu ostatniej spłaty (dokonanej przez powódkę w dniu 9 lipca 2010 r.), stwierdził niedopłatę w wysokości 2.732,85zł.

Według stanu na dzień 9 sierpnia 2010 r. rachunek bankowy (...) nr (...) jest nadal obciążony kwotą 86.029,72 złote tytułem zajęcia egzekucyjnego w sprawie o sygn. Km 957/09.

W dniach 18 sierpnia 2010 r. i 13 października 2010 r. Bank (...) S.A. wystosował do G. K. kolejne pisma zawierające informację o wystąpieniu na rachunku umowy kredytu Nr (...) niedopłaty/braku wpłaty.

Ponadto w dniu 13 października 2010 r. Bank (...) SA. przedstawił G. K. w oddzielnym piśmie harmonogram spłat rat kredytu na miesiące listopad 2010 -styczeń 2011. Zgodnie z jego treścią miały one wynosić po 2.497,48 złotych każda z nich.

Jednocześnie Bank poinformował, że po zaksięgowaniu ostatniej spłaty (dokonanej przez powódkę w dniu 4 października 2010 r), stwierdził niedopłatę w wysokości 2.801,19 zł.

Kolejne pisma zawierające informację o wystąpieniu na rachunku kredytu Nr (...) niedopłaty/braku wpłaty Bank (...) SA. wystosował do G. K. w dniach 23 listopada 2010 r. i 14 stycznia 2011 r.

Postępowanie w sprawie o sygn. I C 1754/09, prowadzone przez Sąd Okręgowy w Płocku w sprawie z powództwa G. K. i V. K. przeciwko (...) Spółce z o.o. z siedzibą w K. o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego zakończyło się wydaniem w dniu 29 lipca 2010 r. postanowienia o umorzeniu postępowania na podstawie art. 182¹ § 1 k.p.c, z uwagi na ogłoszenie upadłości pozwanego, obejmującej likwidację jego majątku.

Ustalając stan faktyczny Sąd Rejonowy dał wiarę w całości dowodom z dokumentów, nie były one kwestionowane przez żadną ze stron niniejszego postępowania.

Zeznania świadka V. K. Sąd uznał za wiarygodne a oceny wartości dowodowej nie zmieniał fakt, że świadek błędnie umiejscowił w czasie relacjonowane przez siebie zdarzenia, bowiem zeznania świadka w tej części pozostawały w sprzeczności z przedłożonymi przez strony dokumentami.

Sąd Rejonowy uznał, iż powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd zważył, iż obowiązek naprawienia szkody przez pozwanego może wynikać bądź z niewykonania albo nienależytego wykonania istniejącego już między stronami zobowiązania umownego (odpowiedzialność **ex contractu**) albo z faktu wyrządzenia przezeń czynu niedozwolonego (odpowiedzialność **ex delicto**).

Sąd zważył, iż umowa kredytowa jednoznacznie zobowiązywała G. K. do posiadania na rachunku oszczędnościowo - rozliczeniowym nr (...) środków finansowych w wysokości umożliwiającej uregulowanie należności z tytułu kredytu. Pomiędzy stronami stanowiło okoliczność bezsporną, że w dacie 10 kwietnia 2010 r. na ww. rachunku bankowym takich środków nie było - gdyż te, które się na nim wówczas znajdowały, zostały w dniu 8 kwietnia 2010 r. pobrane przez (...) S.A. w S.. Zgodnie z treścią § 18 ust. 2 Umowy kredytu, brak środków na rachunku przeznaczonym do spłaty, o którym mowa w § 13 ust. 1, w

terminie, o którym mowa w § 13 ust. 3, skutkowało niespłaceniem raty lub zadłużenia. Powstała w ten sposób zaległość w spłacie raty kredytu przez Kredytobiorcę stała się "zadłużeniem przeterminowanym" (§ 18 ust. 1 umowy kredytu), od którego Bank mógł naliczać podwyższone odsetki, o których mowa w § 18 ust. 4 umowy.

Wpłaty kolejnej raty kredytu powódka dokonała (na tzw. rachunek techniczny, wskazany w Aneksie Nr (...) z dnia 10 maja 2010 r. do umowy kredytu) dopiero w dniu 11 maja 2010 r., jednak Bank miał prawo zaliczyć tę wpłatę na poczet należności z tytułu kredytu za miesiąc poprzedzający, uznać ją za wpłaconą z uchybieniem terminu i naliczyć od niej odsetki za opóźnienie w zapłacie, oraz rozliczyć kwotę tej wpłaty w sposób wskazany w § 15 umowy kredytu Tak samo Bank miał prawo zarachowywać każdą kolejną wpłatę dokonywaną przez powódkę z tego tytułu.

W rezultacie, poczynszy od 11 kwietnia 2010 r., na rachunku kredytu przez cały czas figuruje niedopłata i nie sposób uznać, żeby powyższe stanowiło konsekwencję naruszenia przez (...) SA. postanowień łączącej strony umowy kredytu. Sąd uznał, iż działania Banku, w tym te, które w konsekwencji powodowały obciążenie powódki dodatkowymi opłatami znajdują w pełni oparcie w postanowieniach umowy.

W tym stanie rzeczy Sąd wykluczył podstawę odpowiedzialności pozwanego **ex contractu**.

Sąd zważył, iż aby oznaczony czyn podmiotu prawa cywilnego rodził jego odpowiedzialność **ex delicto**, musi być przede wszystkim czynem bezprawnym. Bezprawność - jako przedmiotowa cecha czynu sprawcy szkody - tradycyjnie ujmowana jest jako sprzeczność z obowiązującym porządkiem prawnym.

Sąd zauważył, iż powódka nie kwestionowała w toku niniejszego procesu samego faktu dokonania zajęcia jej rachunku oszczędnościowo - rozliczeniowego (...) nr (...) ani jego prawnej skuteczności, wskazując, iż Bank naruszył przepis art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe. W związku z tym podnosiła, że na jej rachunku oszczędnościowo - rozliczeniowym od chwili jego zajęcia nigdy nie było środków finansowych w wysokości przekraczającej wskazaną w tym przepisie kwotę, gdyż co miesiąc wpłacała ona na ten rachunek jedynie kwotę niezbędną na pokrycie bieżącej raty kredytu oraz prowizji za prowadzenie rachunku.

Sąd Rejonowy stwierdził zaś, iż w omawianym przepisie ustawodawca przewidział tzw. przywilej egzekucyjny, polegający na zapewnieniu, że pewna część środków znajdujących się na rachunku bankowym dłużnika jest wolna od egzekucji, co ma przede wszystkim na celu zapewnienie dłużnikowi minimalnych podstaw egzystencji. Regulacja ta

nie zmierza jednak do zapewnienia dłużnikowi stałego dostępu do dysponowania wskazaną w przepisie kwotą. Dlatego w doktrynie prawa przyjmuje, że omawiany przywilej ma charakter jednorazowy w ramach konkretnego zajęcia egzekucyjnego.

Sąd wskazał, iż powyższe, stanowisko, jest konsekwencją uwzględnienia, że kwota wolna od egzekucji jest określana w odniesieniu do jednego zajęcia egzekucyjnego, które może trwać przez dłuższy okres czasu. Jak zaś stanowi art. 890 § 1 k.p.c, zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego, w tym rachunku bankowego obejmującego wkład oszczędnościowy dłużnika, obejmuje również kwoty, które nie były na rachunku bankowym, w tym rachunku bankowym obejmujący wkład oszczędnościowy w chwili jego zajęcia, a zostały wpłacone na ten rachunek po dokonaniu zajęcia. Kwota wolna od zajęcia, obliczona w sposób określony w art. 54 ust. 1 Prawa bankowego, jest zaś niezmienna aż do zwolnienia rachunku od zajęcia.

Powołując się na treść art. 54 ust. 1 ustawy - Prawo bankowe Sąd stwierdził, iż skutkiem zajęcia wierzytelności z rachunku bankowego jest zakaz dokonywania wypłat z tego rachunku i nakaz przekazania bezzwłocznie zajętej kwoty na pokrycie egzekwowanej należności (art. 889 § 1 pkt. 1 k.p.c). W rezultacie bank może dokonać wypłaty z rachunku kwoty wolnej od zajęcia, w całości lub częściami, ale tylko raz w ramach jednego zajęcia. Innymi słowy, suma wypłat z zajętego rachunku, po dokonaniu zajęcia i aż do jego odwołania, nigdy nie może przekroczyć kwoty określonej w powołanym przepisie.

Zdaniem Sądu należy mieć na uwadze, iż co do zasady celem wszystkich przepisów postępowania egzekucyjnego jest zapewnienie zaspokojenia roszczeń wierzyciela. W związku z tym, że art. 54 ust. 1 ustawy - Prawo bankowe, wprowadza odstępstwo od tej zasady, jego interpretacja rozszerzająca, zmierzająca do polepszenia sytuacji dłużnika wobec wierzyciela, musi być uznana za niedopuszczalną, a przyjęcie wykładni tego przepisu zgodnej z prezentowanym przez powódkę, czyniłoby egzekucję z rachunku bankowego całkowicie fikcyjną. Dłużnik byłby bowiem w stanie zawsze tak dysponować środkami za zajętych rachunku bankowym, że jego saldo nigdy by nie przekraczało określonej przez ustawodawcę kwoty wolnej od zajęcia.

Sąd zważył, iż dla oceny prawidłowości postępowania Banku przy realizacji zajęcia rachunku bankowego G. K. w dniu 8 kwietnia 2010 r. nie ma znaczenia, że w tej dacie postępowanie egzekucyjne w sprawie o sygn. Km 957/09, w ramach którego zajęcie to zostało dokonane, pozostawało zawieszona. Jak wyraźnie zaznaczył Komornik Sądowy w piśmie z dnia 25 stycznia 2010 r., informującym o zawieszeniu postępowania egzekucyjnego, nie spowodowało ono uchylecia dokonanych wcześniej czynności egzekucyjnych.

Zawieszenie postępowania egzekucyjnego we wskazanej sprawie nie uchyliło więc samego zajęcia, oraz - w konsekwencji - nie zwolniło Banku z obowiązków, jakie nakłada nań art. 889 § 1 pkt. 1 k.p.c. W razie zawieszenia

postępowania egzekucyjnego po dokonaniu zajęcia, a przed jego realizacją (przed dokonaniem potrącenia zajętej kwoty z rachunku bankowego), skutki zajęcia odnoszą się również do kwot wpłaconych na rachunek bankowy po jego dokonaniu. Kwoty te powinny zostać przez bank przekazane komornikowi, a ten powinien złożyć je na rachunek depozytowy sądu, jako nie podlegające natychmiastowemu wydaniu (art. 808 § 1 k.p.c.).

Sąd wskazał, iż tytuł wykonawczy przeciwko G. K. i V. K., na podstawie którego było prowadzone postępowanie egzekucyjne w sprawie o sygn. Km 957/09, został wystawiony w czerwcu 2009 r. W okresie bezpośrednio poprzedzającym, tj. w maju 2009 r., przeciętne miesięczne wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku wyniosło, zgodnie z komunikatem Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 18 czerwca 2009 r. ("Dziennik Urzędowy GUS" z 2009 r., Nr 6, poz. 45) 3.190,67 złotych. Trzykrotność tej kwoty wynosi 9.572,01 złotych. Jak wykazano, w toku procesu w okresie od dnia dokonania zajęcia rachunku bankowego powódki w pozwanym Banku w dniu 15 października 2009 r. do dnia 6 kwietnia 2010 r. na rachunek ten wpłynęły środki w łącznej wysokości 16.061 złotych. Nie budziło zatem wątpliwości Sądu, iż powódka tym samym wykorzystała całą kwotę przywileju zwolnienia środków znajdujących się na tym rachunku od egzekucji zgodnie z art. 54 ust. 1 Prawa bankowego.

Ostatecznie Sąd stwierdził, iż działanie pozwanego (...) S.A. polegające na potrąceniu z tego rachunku w dniu 8 kwietnia 2010 r. kwoty niezbędnej do realizacji zajęcia dokonanego przez Komornika Sądowego w sprawie egzekucyjnej o sygn. Km 957/09, było zatem zgodne z prawem i z tego względu nie może ono rodzić odpowiedzialności pozwanego wobec powódki na podstawie art. 415 i następných k.c.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w związku z art. 99 k.p.c.

Apelację od powyższego wyroku wywiodła powódka, zaskarżając wyrok w całości, zarzucała naruszenie prawa materialnego - art. 54 Prawa Bankowego poprzez jego błędną wykładnię i tym samym błędne ustalenie, iż pozwany zasadnie dokonał pobrania z rachunku bankowego powódki kwotę dochodzona pozwem oraz obciążył ją pozostałymi kosztami i

odsetkami dochodzonymi w pozwie z tytułu braku środków finansowych na rachunku bankowym zajęтым przez komornika.

Powołując się na powyższą podstawę powódka wносиła o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa w całości zgodnie z pozwem względnie o uchylenie w całości zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia Sądowi I instancji.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje :

Apelacja nie jest zasadna i nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności podkreślić należy, iż w przeważającej części środek odwoławczy wywiedziony przez powódkę stanowi jedynie polemikę z trafnymi ustaleniami Sądu pierwszej instancji i jako taki nie może być uznany za skuteczny. Sąd Okręgowy w pełni podziela ustalenia i wnioski poczynione przez Sąd Rejonowy oraz ich ocenę prawną i przyjmuje ją za własną, dlatego też nie ma potrzeby przywoływania argumentacji wyczerpująco przedstawionej w pisemnych motywach zaskarżonego orzeczenia.

Skarżąca na poparcie zarzutów apelacji odwołuje się do odmiennej interpretacji stosowania art. 54 prawa bankowego, jednak z poglądem zaprezentowanym w apelacji nie sposób się zgodzić.

Użyty w art. 54 ust 1 prawa bankowego zwrot „ nienależnie od liczby umów" należy rozumieć jako ograniczenie kwoty wolnej od zajęcia niezależnie od tego, ile rachunków oszczędnościowych dana osoba posiada w jednym banku lub w wielu bankach, zatem lokowanie wkładów oszczędnościowych na wielu rachunkach oszczędnościowych w celu ich rozproszenia nie poprawia sytuacji posiadacza w kontekście przywileju egzekucyjnego uregulowanego w tym przepisie.

Jeżeli zaś rachunek oszczędnościowy jest prowadzony dla kilku osób fizycznych, to również w takiej samej wysokości wyłączone są spod egzekucji środki znajdujące na tym rachunku, niezależnie od liczby jego współposiadaczy. Ograniczenia egzekucji stanowią bowiem wyjątek od ogólnej zasady, że cały majątek dłużnika podlega egzekucji. Przyjęcie zasady, którą forsuje apelująca umożliwiłoby dłużnikowi skuteczne wyłączenie mienia od egzekucji poprzez periodyczne, regularne zasilanie rachunku, na którym dłużnik umieszczałby kwoty do wysokości trzykrotnych najniższych wynagrodzeń.

Zdaniem Sądu Okręgowego, z uwagi na powyższe, a przede wszystkim cel postępowania egzekucyjnego i wyjątkowy charakter wyłączeń brak jest racjonalnego uzasadnienia tego typu rozwiązań. W ocenie Sądu Okręgowego to właśnie wykładnię

przyjmowaną przez powódkę należy określić jako rozszerzającą, zmierza ona bowiem do swego rodzaju obejścia ograniczenia, o jakim mowa jest w wielokrotnie cytowanej regulacji.

W tym stanie rzeczy uznać należało, iż podniesione w apelacji argumenty nie mogą zmienić oceny trafności decyzji poddanej kontroli instancyjnej.

Mając na względzie powyższe ustalenia, Sąd Okręgowy uznając apelację za całkowicie niezasadną, na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił powyższy środek zaskarżenia.

Rozstrzygnięcie o zwrocie kosztów należnych pozwanemu za instancję odwoławczą uzasadnia zawarta w art. 98 §§ 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. i art. 109 §§ 1 i 2 k.p.c. zasada odpowiedzialności za wynik procesu, zgodnie z którą strona przegrywająca postępowanie obowiązana jest do zwrotu kosztów poniesionych przez przeciwnika.

Z tych wszystkich względów, Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji.